

midlertidige Ophold var, medens derimod Stattepligten ophørte i Hovedkommunen. Jeg tror ikke, at denne Ændring paa nogen Maade kan admittæres. Det vilde i høj Grad lede til Ubillighed, at Hovedkommunen skulde miste al Ret til Stattebidrag for den Tid, hvori vedkommende midlertidig opholdt sig i den anden Kommune. Men Bønseligheden her, som for Resten ogsaa med Hensyn til Flertalsforslaget kommer frem, ikke naar man tænker paa det Tilfælde, at Hovedpersonen alene tager midlertidigt Ophold i en anden Kommune, saaledes at hans Husstand og Husførelse op-hører i Hovedkommunen, men man skal derimod tænke paa det Tilfælde, at Familien deles, at Hovedpersonen med en Del af Husstanden bliver i den ene Kommune, og den øvrige Del af Familien tager midlertidigt Ophold i den anden Kommune og holder Husstand der. I saa Tilfælde vil det være klart, at det ikke gaar an at berøve Hovedkommunen al Andel i Stattebidraget, men ogsaa i dette Tilfælde vil det vistnok være klart, at den Regel, som Flertallet har søgt at give i Litra b., er lidet praktisk. Den indeholder et Forbud mod, at nogen af de interesserede Kommuner maa faa mere end $\frac{1}{4}$ af Bidraget for den paagældende Tid, men de sige ikke, hvilken Kommune, der skal have det. Naar nu Forholdene ere saaledes, som de kunne være, at Billighed taler for at dele Bidraget ligeligt mellem Kommunerne, saa ville vi være meget uheldigt stillede med den Regel, idet man maa gaa lige stik imod al Billighed, vælge paa maa og faa den ene Kommune og give den $\frac{1}{4}$ og tage den anden Kommune og give den $\frac{3}{4}$, og det kunde nok være, at naar man saa endelig skulde anvende Reglen, saa kom man til at give den Kommune $\frac{3}{4}$, som Flertallet egentlig ikke tænker paa, thi i Tvivlstilfælde maa vel den stadige Kommune gaa forud for den midlertidige. Smidertid det, man har villet ramme her, er, saa vidt jeg har forstaaet, en administrativ Praksis, man har villet, at Regeringen i sine Fordelingsfager skulde gaa højere op end til $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$. Jeg tror ikke, at denne Praksis bestaar saaledes, at man aldrig har villet gaa højere op end til $\frac{2}{3}$, men det er ganske vist, at det er den Fordeling, man har brugt som Regel, dog saaledes, at de $\frac{2}{3}$ ere blevne tillagte den midlertidige Kommune. Nu fremførte det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds i Gaar med Hensyn til sin Kommune forskellige Oplysninger, der viste, at denne Kommune har meget store Udgifter netop under Hensyn til Vandliggerne, og jeg kan

godt tænke mig, at det kunde give Stødet til, at man over for saadanne Kommuner i administrativ Praksis vilde strække sig videre, end man har gjort hidtil, at man der virkelig vilde gaa til $\frac{3}{4}$, men jeg har meget imod, at man binder det administrative Støn ved saadanne Regler, som man har søgt at fremsætte i Litra b. Det gør Stillingen meget vanskelig for Skønnet, og det vil i Virkeligheden forhutte Skønnet i Længden.

Med Hensyn til § 2 skal jeg begynde med at rette en Misforstaaelse, som jeg tror den ærede Ordfører gjorde sig skyldig i, idet han gik ud fra, at Regeringsforslaget § 2's tilsvarende Bestemmelse forudsatte, at Vedtægterne skulde være enslydende for samtlige Kommuner. Det er ikke Tilfældet. Vedtægterne træde i Følge Regeringsforslaget Indenrigsministeriets Billigelse, men de vedtages af Amtsraadene hver for sig. Dette maa føre til, kan jeg gerne sige, at Vedtægterne blive forskellige, men Indenrigsministeriets Billigelse har den Betydning, at Vedtægternes Indhold bliver stillet under en samlet Kontrol, og det, tror jeg, er i høj Grad heldigt. Det har vist sig netop gennem det ærede Flertals Forslag, at man i Vedtægterne kan komme meget langt borte fra det egentlige Formues- og Besidelsesbidrag. Man er kommen ind paa Regler, som slet ikke høre ind derunder — hvortil jeg senere skal komme tilbage — og jeg maa meget ønske, at Indenrigsministeriets Billigelse kunde blive bibeholdt som Betingelse for Vedtægternes Ikrafttræden, men jeg opfatter det saaledes, at Indenrigsministeriets Stilling, der kun er kontrollerende, kontrolle-rende med Hensyn til, om Skatteudgøvelsens Hovedbestemmelser ere blevne overholdte. — Flertallet har forandret Forslaget med Hensyn til Tilblivelsesmaaden for Vedtægterne, og her kan jeg slet ikke samstemme med Flertalsforslaget. Det er udtalt ligesom i Betænkningen og ogsaa udtalt af den ærede Ordfører i Gaar, at Meningen er den, at naar Sogneraadene blive enige, saa er Amtsraadet bundet, men det er en Regel, som ingenlunde kan bifaldes. Sogneraadene iagttager Kommunens Interesse, men hvem iagttage Stattebyrernes Interesse? Det maa dog vel være Amtsraadet. Altsaa er det Amtsraadet, der skal have den sidste afgørende Myndighed, og Myndigheden maa ikke være begrænset. Her er Sogneraadet jo henvist til at holde et privat Møde, i Forvejen blive enige om Vedtægternes Indhold gennem ligefrem Afstemning, saaledes at Majoriteten bliver afgørende og forelægge den for Amtsraadet, og Amtsraadet har da ikke andet at gøre end at sige ja